

Příběh panenky a její majitelky

Veronika Radová, 13 let, ZŠ Velká Bíteš, 8. B

Před dávnou dobou žila v Tišnově má rodina. Babička a dědeček. Znali se už od dětství, bydleli totiž v jedné vesnici, kde dodneška vlastní malou chatu. Tehdy v dětství je ani nenapadlo, že by se mohli milovat a mít spolu děti. Hrávali si spolu často. Dědeček vyrůstal v početné rodině v malém domečku. V jedné místnosti jich bydlelo šest. Když vyrostli, jejich přátelství se pokazilo, báli se, že by se jim ostatní smáli, že spolu kamarádí. Začali žít svůj vlastní život, stále na sebe ale často mysleli. Jejich kamarádi věděli, že se mají rádi, a rozhodli se, že je dají dohromady. Zařídili, že spolu oba mladí lidé strávili víkend ve vypůjčené chatě uprostřed krásné přírody. A povedlo se. Oba se do sebe zamilovali a za nedlouho se brali.

Brzy po svatbě se jim narodilo první dítě, chlapeček. Měli z něj ohromnou radost. Chlapec – můj strýc jim rostl před očima a za krátko babička otěhotněla znovu. Strýc se na sourozence moc netěšil a vyváděl, stejně však nic nezmohl. Narodila se mu malá sestřička, moje maminka. Jak už to chodí, nakonec byl rád a sourozenci spolu zažívali hodně legrace.

A právě mé mamince patřila panenka, o níž chci vyprávět.

Maminka jí říká chodička. Panenka měří 52 cm a váží 870 g. Její tělíčko je vyrobené z plastu stejně jako hlava. Tělo má krásnou růžovou barvu. Plastové ruce, nohy i hlava jsou k tělu připojeny tak, aby se pohybovaly. Pleť na obličejí nemá přirozenou barvu. Je naoranžovělá a působí ušpiněně.

Panenčiny uši zakrývají hnědé, krátké a hodně kudrnaté vlasy. Na obličejí má malá ústa a nos. Nejkrásnější jsou její zelené mrkací oči s řasami. Panenka je oblečena do vlněného červeného svetru s dvěma modrými pruhy. Pod ním je ukryto nevzhledné kolečko na bříšku. To slouží k mluvení. Panenka dříve říkala slůvko:máma. Dlouhé nohy jsou navlečené do žlutých punčocháčů. Místo kšand drží na těle pomocí bílé gumy.

Panenka chodí, když ji tedy chytíme za ruce a trošku jí pomáháme. Za chůze panenka otáčí hlavou na všechny strany.

S panenkou si maminka hrávala dlouhé roky. Nikdy na ni nezapomněla. Vzala si ji také do svého nového domova, když se sama provdala. Já jako malá jsem si s panenkou také ráda hrávala. Dnes ji máme pečlivě uloženou na dně skříně. Třeba se ještě někdo najde, kdo si s panenkou rád pohraje.

